

احكام و تعاليم فردى - فقر و غنا - فقرا و اغنياء

حضرت بهاء الله

فقر و غنا - فقرا و اغنياء

حضرت بهاء الله:

- 1 - " يا ابن الوجود أن يمسك الفقر لا تحزن لأن سلطان الغنى ينزل عليك في مدى الأيام ومن الذلّة لا تخف لأن العزّة تصيبك في مدى الزّمان " (كلمات مكنونه عربي، 53)
- 2 - " يا ابن الإنسان أنفق مالي على فقراي لتنفق في السّماء من كنوز عزّ لا تنفى وخزائن مجد لا تتلى ولكن وعمري إنفاق الرّوح أجمل لو تشاهد بعيني " (كلمات مكنونه عربي، 57)
- 3 - " يا ابن الرّوح لا تفتخر على المسكين بافتخار نفسك لأنّي أمشي قدّامه وأراك في سوء حالك وألعن عليك إلى الأبد " (كلمات مكنونه عربي، 25)
- 4 - " يا ابن الإنسان لا تحرم وجه عبدي إذا سألك في شيء لأنّ وجهه وجهي فأنجل منّي " (كلمات مكنونه عربي، 30)
- 5 - " لا تحرموا الفقراء عمّا أتاكم الله من فضله وإنّه يجزى المنفقين ما أنفقوا إنّه ما من إله إلّا هو له خلق والأمر يعطي من يشاء ويمنع من يشاء وإنّه لهو المعطي البادل العزيز الكريم " (سورة البيان، ص ١١٤ ج ٤ آثار قلم اعلى)
- 6 - " أن يا ملاً الأغنياء إن رأيتم من فقير ذي مترية لا تفروا عنه ثم اقعّدوا معه واستفسروا منه عمّا رشّح عليه من رشحات أبحر القضاء تالله في تلك الحالة يشهدنكم أهل ملاً الأعلى ويصلّين عليكم ويستغفرون لكم ويذكرونكم ويمجدنكم بألسن مقدّس طاهر فصيح " (سورة البيان - ص ١١٥ ج ٤ آثار قلم اعلى)

TABLET

7 - " خذوا الإعتدال هذا ما أمركم به الغني المتعال في كتاب كريم أن أنفقوا يا مظاهر هذا الإسم ومطالعه على الذين تجدونهم على فقر مبین قل إياكم يا أهل الغنى أن يمنعكم لفظ المبین عن الإنفاق في سبیل الله رب العالمین قل لعمر الله لا یحتقر أحد بالفقر عند ربه بل یزداد لو یجد من الصابرين " (ص ۱۶۰ ج ۳ امر و خلق)

8 - " لا تحرموا الفقراء عما آتاكم الله من فضله إنه یعطیکم ضعف ما عندكم إنه هو المعطي الکريم "

(لوح ناپلئون ص ۱۱۱ الواح ملوک)

9 - " یا ملأ الأغنياء إن رأیتم فقیرا لا تستکبروا علیه تفکروا فیما خلقتم منه قد خلق کل من ماء مهین "

(لوح ناپلئون - ص ۱۱۲ الواح ملوک)

10 - " ای پسران تراب اغنیا را از ناله سحرگاهی فقرا اخبار کنید که مبادا از غفلت بهلاکت افتند و از سدره دولت بی نصیب مانند . الکرّم والجود من خصالی فهنيئاً لمن تزین بخصالی " (کلمات مکنونه فارسی، 49)

11 - " ای پسر کنیز من در فقر اضطراب نشاید و در غنا اطمینان نباید هر فقری را غنا در پی و هر غنا را فنا از عقب ولکن فقر از ما سوی الله نعمتی است بزرگ حقیر مشمارید زیرا که در غایت آن غنای بالله رخ بگشاید و در این مقام اتم الفقراء مستور و کلمه مبارکه و الله هو الغني چون صبح صادق از افق قلب عاشق ظاهر و باهر و هوید و آشکار شود و بر عرش غنا متمکن گردد و مقرّ یابد " (کلمات مکنونه فارسی، 51)

12 - " ای مغروران باموال فانیه بدنید که غنا سدیست محکم میان طالب و مطلوب و عاشق و معشوق . هرگز غنی بر مقرّ قرب وارد نشود و بمدینه رضا و تسلیم در نیاید مگر قلیلی . پس نیکوست حال آن غنی که غنا از ملکوت جاودانی منعش نماید و از دولت ابدی محرومش نگرداند . قسم باسم اعظم که نور آن غنی اهل آسمان را روشنی بخشد چنانچه شمس اهل زمین را " (کلمات مکنونه فارسی، 53)

13 - " ای اغنیای ارض فقراء امانت منند در میان شما پس امانت مرا درست حفظ نمائید و براحت نفس خود تمام نپردازید "

(کلمات مکنونه فارسی، 54)

14 - " ای فرزند هوی از آرایش غنا پاک شو و با کمال آسایش در افلاک فقر قدم گذار تا خمر بقا از عین فنا بیاشامی "

(کلمات مکنونه فارسی، 55)

15 - " و سالک بعد از ارتقای بمراتب بلند حیرت بوادی فقر حقیقی و فنای اصلی وارد شود و این مرتبه مقام فنای از نفس و بقای بالله است و فقر از خود و غنای بمقصود است و در این مقام که ذکر فقر میشود یعنی فقیر است از آنچه در عالم خلق است و غنی است بآنچه در عوالم حق است " (رساله مبارکه هفت وادی - ص ۱۲۹ ج ۳ آثار قلم اعلی)

16 - " ملاحظه ضعفاء لازم و اعانت فقراء از الزام امور لدی الغفور بوده و خواهد بود " (ص ۳۶۷ ج ۳ امر و خلق)

حضرت عبدالبهاء:

1 - " ای بنت ملکوت فقرا و ایتام و عجزه از هر طوائف و ملل را بسیار مکرم دارید و بی نهایت رعایت کنید . مانند خادم حقیقی خدمت نمائید و آنرا بزرگوار شمردید و خود را خادم لیل و نهار دانید "

(ص ۶۲ ج ۲ منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء)

2 - " بشما نصیحت مینمایم که بفقراء مهربان باشید محبت نمائید ، آنها را دستگیری کنید زیرا فقراء دل شکسته اند . اگر شما ها بجهت اغنیاء جان نثاری نمائید گمان میکنند مجبوری است ولی چون بفقراء محبت کنید از صمیم قلب ممنون و خشنود میشوند لهذا رعایت فقراء واجب است " (ص ۹ - ۲۵۸ ج ۱ بدائع الآثار)

3 - " فقراء هر چند در پیش خلق ذلیل هستند ولی عندالله عزیزند فقراء امانت خداوندند و کمک بآنها خیلی مقبول . مثل آن میماند که انسان زمین تشنه را سیراب کند و یا آنکه داروئی اعظم به علیل بخشد " .

(از خطابه مبارک ص ۴ - ۳۵۳ گنجینه حدود و احکام)

4 - " فقیر صابر بهتر از غنی شاکر است اما فقیر شاکر بهتر از فقیر صابر است و بهتر از همه غنی منفق است که از امتحان خالص مانده و سبب آسایش نوع انسان گشته . با آنکه شکر سبب ازدیاد نعمت است ولی کمال شکر بانفاق است و مقام انفاق اعظم مقامات . اینست که میفرماید لن تتالوا البرّ حتّی تتفقوا ممّا تجبّون () "

(ص ۱۸۵ ج ۱ بدائع الآثار - () آیه ۸۶ سوره آل عمران)

5 - " اغنیا مواسات بفقرا کنند و انفاق بر فقراء نمایند ولی میل و اختیار خویش نه آنکه فقراء اغنیاء را اجبار نمایند "

(ص ۲۵۸ ج ۳ امر و خالق)

6 - " باید قوانین و نظاماتی گذارد که جمیع بشر براحت زندگانی کنند یعنی همچنانکه غنی در قصر خویش راحت دارد و بانواع موائد سفره او مزین است فقیر نیز لانه و آشیانه داشته باشد گرسنه نماند تا جمیع نوع انسان راحت یابند . امر تعدیل معیشت بسیار مهم است و تا این مسأله تحقق نیابد سعادت برای عالم بشر ممکن نیست " (ص ۳۴۰ ج ۴ امر و خالق)

7 - " جایز نیست که بعضی در نهایت غنا باشند و بعضی در نهایت فقر . باید اصلاح کرد و چنان قانونی گذاشت که از برای کلّ وسعت و رفاهیت باشد نه یکی بفقر مبتلا و نه یکی نهایت غنا را داشته باشد مثلا شخصی غنی که منتهی غنا را دارد نگذارد شخص دیگر منتهی فقر را داشته باشد مراعات او را بکند تا او هم راحت باشد . این را باید بقوانین اجرا کرد "

(ص ۵ - ۱۳۴ پیام ملکوت)

8 - " فقر و غنا هیچیک فی الحقیقه نه ممدوح و نه مذموم تا نتایج هر یک در هر شخص چه باشد بسا که فقر سبب غنای حقیقی گردد و بالعکس و بسا غناسبب حصول رضای الهی شود و بالعکس ... "

(ص ۷ - ۵۶ ج ۳ منتخباتی از مکاتیب حضرت عبداله‌ء)

9 - " عاقبت اهل ثروت حسرت اندر حسرت است مگر توانگری که در امور خیریه گنج از آستین بیفشانند و در امور مبروره ثروت خویش را مبذول دارد . آن نفوس مبارکه چون کواکب لامعه از افق عزّت ابدیه بدرخشند "

(ص ۲۴۵ ج ۵ مائده آسمانی ط ۱۲۹ بدیع)

حضرت ولی امر الله:

1 - " ثالث حسن سلوک و مماشات اغنیاست و خضوع بزرگان نسبت بعموم خصوصا با فقراء که گفته‌اند تواضع ز گردن فرازان نکوست . نه تنها ترک تکبر و تفاخر بلکه فقرا و ضعفا را امانت حق دانند و امانت الهیه را محفوظ و مسرور دارند نه آنکه بآرایش مزید حسرت و ملال آنان گردند . وقتی عالم انسانی رو بترقی شایسته

نهد که رؤسای دنیا در نهایت سادگی زندگی نمایند چندانکه آن طرز زندگی برای عموم رعایا نیز سهل الحصول شود و فقرا را مسرور نماید نه ملول زیرا زندگی ساده و ترک تکبر و آرایش هر صعوبتی را سهولت بخشد و ظلم و اعتساف را بعدل و انصاف مبدل کند و عالم را از احتیاجات شدید برهاند . پس سزاوار آن است که احبای حقّ فعلا سرمشق دیگران شوند و جدا بر تعدیل اوضاع زندگی برخیزند "

(ص ۶۸ ج ۳ توقیعات مبارکه - ۴۸ - ۱۹۲۲)

2 - " و نیز از وظایف محفل اعانه و دستگیری ضعفا و عجزا و فقرا و ایتم و اراامل از یار و اغیار است "

(ص ۱۲۸ ج ۱ توقیعات مبارکه)

3 - " در خطاب بمحفل روحانی میفرمایند : " باید دقیقه ای در تفقّد و ملاطفت و مساعدت و رسیدگی باحوال منکوبین و مظلومین و عجزاء و محتاجین از یار و اغیار اهمال ننمایند و غفلت نکنند "

(ص ۱۸۱ ج ۱ توقیعات مبارکه ۲۶ - ۱۹۲۲ بدیع)